

U SPOMEN PROFESORA PETRA SOJATA

Dana 5. IX 1972. ispratio je grad Senj na posljednji počinak svog vrijednog i istaknutog sugrađana, profesora senjske gimnazije, prof. Petra Sojata.

Rođen je u Krivom Putu 29. VI. 1909. Osnovnu je školu polazio u rodnom selu i Brodu na Kupi, a gimnaziju u Senju. Studirao je povijest i zemljopis na sveučilištima u Zagrebu i Beču. Po završenom studiju postaje 1941. g. profesor IV. muške gimnazije u Zagrebu, zatim u Slunju, da bi 1947. g. došao u Senj, gdje je ostao do svoje smrti.

Bio je to čovjek široke kulture i duha, intelektualac u punom značenju te riječi. Povjesničar i zemljopisac po struci, poznavao je njemački, francuski, engleski i latinski. Jednako je dobro poznavao glazbu i umjetnost, filozofiju i psihologiju. Skroman, nikada nije isticao svoje znanje koje je nesebično prenosio na svoje učenike.

Osim napornog rada u gimnaziji uvijek je nalazio vremena za širenje kulture u Senju i očuvanju njegove povijesne baštine. Uz ostale građane i njegova je zasluga da je grad Senj dobio muzičku školu, a bio je među prvima koji je nakon oslobođenja grada počeo sakupljati raspršene spomenike, koji su ostali nakon bombardiranja. On je bio prvi dao ideju za osnivanje Senjskog muzejskog društva 1949. godine i bio njegovim prvim tajnikom, a od 1962. predsjednikom Društva i članom Savjeta Muzeja.

Kao povjesničar cijenio je grad Senj i imao velikih želja i planova za njegovo uređenje i obnovu spomenika kulture i izlaženje Senjskog zbornika i ostalih muzejskih izdanja.

Obnova tvrđave Nehaj, ideja o izgradnji Uskočkog mauzoleja, obnova Gradske vijećnice te druge akcije Gradskog muzeja, značile su za njega veliku radost i bio je uvijek spreman da pomogne u svakoj od tih kulturnih akcija, prema svojim mogućnostima.

Neumoran i tih u svome radu ostavio je iza sebe 25 generacija učenika senjske gimnazije, na koje je osim znanja prenosio i ljubav prema gradu Senju, domovini i svemu što je čovječno i napredno.

Smrt prof. Petra Šojata znači gubitak za grad Senj, a posebno za Muzej i Muzejsko društvo. Stoga je razumljiva velika, tužna povorka građana koji su ga došli ispratiti na njegov posljednji počinak.

U sredini, lijevo prof. P. Šojat a desno dr. J. Klemenc, uz antičke nalaze otkopane u vrtu Olivieri, Senj, 1928.